

3

பாடவிமரிசனவியல் நோக்கில் பதிப்பாசிரியர் சி. கணேசையர்

பு. பிரசாந்தன்

முன்னுரை

அறிவுப்பரப்புகைக்குத் துணை செய்யும் நூற்பதிப்புப் பணியில் ஈடுபடும் அறிஞரின் ஆராய்ச்சித்திறனை உள்ளபடி வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதில், சி. கணேசையரின் பாடவேறுபாட்டு ஆராய்ச்சிக்கு முதன்மை இடம் உள்ளது. உண்மையில், எண்ணிறந்த பெருக்கத்தால், நூலாசிரியனின் மூலப்பிரதிக்கு சேய்மையனவாகச் செல்லத் தலைப்பட்டுள்ள ஏடுகளிலி லிருந்து, அவ்வாசிரியனது ஆழ்ந்திருக்கும் உண்மை உளத்தைக் கண்டடைவதை நோக்கமாகக்கொண்ட பதிப்பாசிரியனின் ஆராய்ச்சி பூர்வமான பயணமே பாடவேறுபாட்டு ஆய்வாகும். ஆறுமுகநாவலர், சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை என, தக்க பதிப்பாசிரியர் பலரைத் தந்த ஈழநாட்டு அறிவுப்புலத்தில் விளைந்த, சி. கணேசையரின் பாடவேறு பாட்டு ஆய்வுத் திறனை, அவரின் தொல்காப்பிய பதிப்புகளை அடிப் படையாகக்கொண்டு இக்கட்டுரை நோக்கவிழைகின்றது.

பதிப்புலகில் பாடவேறுபாட்டு ஆய்வின் அவசியம்

“மூலபாடத் திறனாய்வு” என்றும் “பாடபேத ஆய்வு” என்றும் “பாடவிமரி சனவியல்” என்றும் கல்வியாளர்களாலே சுட்டப்பெறும், பாடவேறுபாட்டு ஆய்வானது பதிப்புச் செயற்பாட்டில் மிகுந்த முதன்மையுடையது.

பதிப்பாசிரியர் ஒருவர் தான் பதிப்பதற்கு எடுத்துக்கொண்ட நூலுக்குரியனவாகக் கிடைக்கும் பிரதிகள் அனைத்தும் ஒரே மாதிரியாக அமைந்திருக்கும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே, நூலாசிரியனது மூலப்பிரதியில் அமைந்திருக்கவல்ல பாடம் எதுவாக இருக்குமெனத் தெரிவு செய்யவேண்டிய கடப்பாடு பதிப்பாசிரியனுக்கு உள்ளது. இத் தெரிவை வெறுமனே ஊகங்களின் வாயிலாக மேற்கொண்டுவிட முடியாது. தொடர்புடைய துறையில் மிக்க புலமை உடைய ஒருவரே, பதிப்புக்கென எடுத்த குறித்த நூலின் பிரதிகளாகக் கிடைக்கும் அனைத்துச் சுவடிகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து, இப்பணியில் ஈடுபடத்தக்க வராகின்றார்.

“மூலபாடத் திறனாய்வு” என்றும் “பாடபேத ஆய்வு” என்றும் “பாடவிமரி சனவியல்” என்றும் கல்வியாளர் களாலே சுட்டப்பெறும், பாடவேறுபாட்டு ஆய்வானது பதிப்புச் செயற் பாட்டில் மிகுந்த முதன்மை யுடையது.

பிரதி ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு பாடத்தைக் கொண்டு விளங்குவதற்குக் காரணங்கள் பல உள. இவற்றுள் முதன்மையானது ஏடெழுதும்போதும் பிரதி செய்யும்போதும் எழுதுவோரால் பிழைகள் விடப்படுகின்றமையேயாகும். மூலப் பிரதியைக் கூலிக்குப் படியெடுக்கும் வழக்கம் பெரும்பான்மையும் இருந்துள்ளது. இவ்வாறு, கூலிக்குப் படியெடுப்போரின் தெளிவின்மை, மொழிப்புலமை இன்மை முதலிய காரணங்களால், படியோலைகளில் தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணுவதிலே தவறில்லை.

மேலும், சுவடிகளில் எழுதப்படும் முறையானது காகிதங்களில் அச்சிடப்படும் முறைபோல வாசிப்போர்க்கு எளிமையானதாக இராது என்பதையும் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

மிகச் சிறந்த
இலக்கண,
இலக்கிய, தருக்க
அறிவுடைய
ஒருவரே,
மூலபாடத்தைச்
சரியாகத்
தீர்மானிக்க
வேண்டி
யிருக்கின்ற
பதிப்பு
முயற்சியில்
ஈடுபடும்
தகுதியுடைய
வராகிறார்
என்பது
புலனாகின்றது.

“ஓலைச் சுவடிகளில் பாடல்கள் பெரும்பாலும் அடிவரையறை இன்றி நிறுத்தக் குறிகளும் இல்லாமல் தொடர்ந்தே பொறிக்கப் பட்டுப் பாடல் முடியும் இடத்தில் பாடல் எண்மாத்திரம் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். பாடல்களின் யாப்பு, தூக்கு, தொடை இவற்றை உணர்ந்தவர்களே எளிதில் பாடலடிகளைப் பகுத்துக் காண்டல் இயலும். மெய் எழுத்துக்களுக்குப் புள்ளியிடுதல், உயிர்மெய் ஏகர ஓகரங்களுக்கு ஒற்றைக் கொம்பும், ஏகார ஓகாரங்களுக்கு இரட்டைக் கொம்பும் இடுதல், காலுக்கும் இடையின ஏகாரத்துக்கும் வேறுபாடு காட்டுதல், ஏகர ஏகார ஓகர ஓகாரங்களின் வரிவடிவில் வேறுபாடு காட்டுதல் போல்வன பெரும்பாலும் சுவடிகளில் இடம்பெறா.”¹ (கோபாலய்யர், டி.வி., 1991:54-55)

இவற்றை நோக்கும்போது, மிகச் சிறந்த இலக்கண, இலக்கிய, தருக்க அறிவுடைய ஒருவரே, மூலபாடத்தைச் சரியாகத் தீர்மானிக்க வேண்டி யிருக்கின்ற பதிப்பு முயற்சியில் ஈடுபடும் தகுதியுடையவராகிறார் என்பது புலனாகின்றது.

சி. கணேசையரின் தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் – அறிமுகம்

தொல்காப்பியம் முழுமையையும் உரைவிளக்கப் பதிப்புகளாக வெளிப்படுத்த விரும்பிய கணேசையர், ஒவ்வொரு அதிகாரத்துக்கும் காணப்பெற்று விளங்கிய மரபு உரைகளுள் சிறந்ததெனத் தாம் கருதிய உரையைத் தமது விளக்கக் குறிப்புகளோடு வெளிப்படுத்தினார். இவர் பதிப்புகளாக, உரை விளக்கங்களோடு பின்வரும் நான்கு நூல்களும் வெளிவந்தன.

1. தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம் - நச்சினார்க்கினியம், (1937).
சன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்.

2. தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - சேனாவரையம், (1938). சன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்.
3. தொல்காப்பியம் - பொருள் (பின்னான்கு இயல்கள்) பேராசிரியம், (1943). சன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்.
4. தொல்காப்பியம் - பொருள் (முதலைந்து இயல்கள்) நச்சினார்க்கினியம், (1948). சன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்.

இவ்வாறு தமது 60 ஆவது வயதில் இருந்து கிட்டத்தட்ட ஒரு பத்தாண்டு காலத்தில் இவர் வெளியிட்ட நான்கு தொல்காப்பிய உரைவிளக்கப் பதிப்புகளும் இவருக்குப் பெரும்புகழ் சேர்த்தன. “கணேசையர் பதிப்பு” என்ற பெயரில் இப்பதிப்புகள் தமிழ்நாட்டிலும் பெருமதிப்புப் பெற்றன.

சி. கணேசையரின் பாடவேறுபாட்டு ஆராய்ச்சித்திறன்

மேற்கூறப்பெற்ற பல்வித அறிவாளுமையோடு இயங்கி, சுவடியில் காணப்படும் பிழைகளையும் பாடவேறுபாடுகளையும் இனங்கண்டு, சரியான பாடத்தைப் பதிப்பிக்க வல்லவராக விளங்கியவர் அறிஞர் சி. கணேசையர் ஆவார்.

பண்டைய பதிப்பாசிரியர்கள் போலவே, “பாடாந்தரங்காணுதல்” என்று குறிப்பிட்டு, சரியான மூலபாடத்தைக் கொள்ளும் செயற்பாட்டை மேற்கொண்ட கணேசையரின் குறிப்பிடத்தக்க பாடவேறுபாட்டாய்வுப் பங்களிப்புக்கு, “செந்தமிழ்” இதழில் பல வாரங்கள் தொடர்ச்சியாக எழுதிய “இராமாவதாரச் செய்யுட் பாடாந்தரம்” என்ற தலைப்பிலான கட்டுரைகளும், “ஈழகேசரி” பத்திரிகையில் அகநானூறு களிற்றுயானை நிரைச் செய்யுட்களுக்கு எழுதிய உரைகளும் சான்றுகளாகவல்லன. மேலும், அவரது வாழ்நாள் சாதனையாகக் கருதத்தக்க தொல்காப்பியப் பதிப்புகளையும் அவரது பாடவேறுபாட்டு ஆய்வுகள் அணிசெய்கின்றன. ஐயரால் வெளியிடப்பெற்ற தொல்காப்பியப் பதிப்புகளான தொல். எழுத்து. நச்சினார்க்கினியம், தொல். சொல். சேனாவரையம், தொல். பொருள். நச்சினார்க்கினியம் மற்றும் பேராசிரியம் ஆகிய நூல்களில் வெளிப்பட்டுத் தெரியும் பாடவேறுபாட்டு ஆராய்ச்சித்திறன் இங்கு நோக்கப்படுகின்றது.

பொதுவாகவே பழந்தமிழ் இலக்கியம் எதுவாயினும், அவ் விலக்கியம் குறித்து பல பிரதிகள் கிடைக்குமிடத்து, சரியான பாடத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கு முயன்று உழைத்தவர் கணேசையர். ஒரே நூலின் வேறுபட்ட பிரதிகளில் வேறுபட்ட பாடங்கள் காணப்பெறுவதற்கான காரணங்கள் பற்றிக் கூறப்புகுந்த அவர்,

“பிரதி எழுதுவோரானும் சிதன் முதலியவற்றாலும் அவற்றினூறு வங்கள் வேறுபட்டுஞ் சிதைந்தும் இருத்தலின் ஒரு பிரதியைப்

பொதுவாகவே
பழந்தமிழ்
இலக்கியம்
எதுவாயினும்,
அவ்விலக்கியம்
குறித்து பல
பிரதிகள்
கிடைக்குமிடத்து,
சரியான
பாடத்தைத்
தீர்மானிப்பதற்கு
முயன்று
உழைத்தவர்
கணேசையர்.

சில இடங்களில்,
விரித்துப்
பொருள்விளக்கம்
செய்யாமல்
வெறுமனே
பாடத்தை
மட்டும் காட்டிச்
செல்வதும்
உண்டு. வேறு
சிலவிடங்களில்
உரையாசிரியர்
ஒவ்வொருவரும்
எவ்வாறு பாடங்
கொண்டுள்ளனர்
என்று காட்டி
விரிந்த
நிலையில்
பொருள்
விளக்கம்
செய்வதும்
உண்டு.

பார்த்து மற்றொரு பிரதி எழுதுவோர் அவதானமின்றி எழுதுவதாலும் உண்மையுணராது திருத்தி விடுவதாலும் பல பிழைகள் நேருகின்றன. பொருளுணராதோர் எழுதுவதாலும் பல பிழையாகின்றன. இங்ஙனம் நேருகின்ற பிழைகளை உண்மையறிந்து திருத்தல் மிகவுங் கஷ்டமாகும்.” (செந்தமிழ், தொகு: 30, ஆண்டு: 167)

எனச் சுட்டுவது கருதத்தக்கது.

பாடங்கள் வேறுபடுவதற்கான காரணங்களை இவ்வாறு தெரிவிக்கின்ற கணேசையர், தமது தொல்காப்பியப் பதிப்பு முயற்சியின்போதும் பாடவேறுபாடுகளைச் சுட்டத் தவறவில்லை. இப்பதிப்புகளில் அவர் பலவிதங்களில் பாடவேறுபாடுகளைச் சுட்டியுள்ளார். சில இடங்களில், விரித்துப் பொருள்விளக்கம் செய்யாமல் வெறுமனே பாடத்தை மட்டும் காட்டிச் செல்வதும் உண்டு. வேறு சிலவிடங்களில் உரையாசிரியர் ஒவ்வொருவரும் எவ்வாறு பாடங் கொண்டுள்ளனர் என்று காட்டி விரிந்த நிலையில் பொருள் விளக்கம் செய்வதும் உண்டு.

முதலாவதாகச் சொல்லப்பெற்றதுபோல, வெறுமனே பாடவேறு பாட்டை மட்டும் சுட்டிச் செல்லும் இயல்புக்கு, சொல்லதிகாரம் சேனாவரையப் பதிப்பில், 269 ஆவது சூத்திரத்துக்கு வழங்கியுள்ள உரைவிளக்கத்தை எடுத்துக்காட்டாகத் தரலாம்.

“எல்லே யிலக்கம்” என்ற இடையியல் சூத்திரத்தின் உரை விளக்கத்தில்”, “எல்லே விளக்கம்” எனப் பாடங்கொள்வாருமுள்” (கணேசையர், சி., 1955:310) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் கணேசையர்.

உரையாசிரியர் ஒவ்வொருவரும் கொள்ளும் வேறுபட்ட பாடங் களைத் தந்து விரிவாக ஆராயும் பாங்கிற்குப் பின்வரும் உரை விளக்கப் பகுதி தக்க எடுத்துக்காட்டாகும்:

“அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணு மெல்லா விறுதியு முகர நிலையும்” “நிறையும் எனவும் பாடம். இச்சூத்திரத்தில் “நிலையும்” என்பதை “நிறையும்” என்று பாடங்கொள்பவர் இளம்புரணர். பேராசிரியரும் அங்ஙனமே பாடங்கொள்வர். பேராசிரியர் செய்யுளியலுள் ஞாயிறு முதலியன முற்றியலுகரம் போலக் கொள்ளப்படுமன்றிக் குற்றியலுகரம் முற்றியலுகரமாகா தென்றும் அங்ஙனம் கொள்ளின் குற்றியலுகரப் புணரியலில் நிறையும் என்று ஆசிரியன் பாடங் கொண்டதற்கு ஒரு பயனின்றா மென்றும் (செய். 4-5.12) கூறியதை நோக்கும்பொழுது ஈண்டும் பேராசிரியர்க்கு நிறைவது போல வைத்துப் புணர்க்கப்படும் என்பதே கருத்தாதல் பெறப்படும்.” (கணேசையர், சி., 1937: 313, 314)

இங்கு, இளம்புரணர் மற்றும் பேராசிரியர் ஆகியோர் கொண்ட பாடங்களைக் குறிப்பிடும் கணேசையர், குற்றியலுகரப் புணரியலுள்

கொள்ளப்படும் பாடத்தை எடுத்துக்காட்டி, இவ்விடத்துப் பாடத்தை பேராசிரியர் வழியில் கூறிச் செல்லுகின்றார். இப்பாடத்தைக் கொள்வதன் மூலம் பேராசிரியர் எப்பொருளைக் கருதியிருப்பார் என்பது கணேசையரால் விளக்கமாக எடுத்துக் காட்டப் பெற்றுள்ளது.

பாடவேறுபாடுகளைத் தீர்மானிக்கும்பொழுது, பல்வேறு செய்தி களையும் ஆய்ந்து, பொருத்தமான காரணத்தின் அடிப்படையிலேயே கணேசையர் சரியான பாடங்களை முன்மொழிந்துள்ளார் எனலாம். சரியான மூலபாடத்தைத் தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கும் இடங்களில், தொல்காப்பியர் மற்றும் உரையாசிரியர்கள் கூறியுள்ள கருத்துகளுக்கு மாறுபடாதிருக்குந் தன்மையை அவர் முதலில் நோக்கியுள்ளார். இவ்வாறே, நூற்பாவின் போக்கிற்கு மாறுபடாதிருக்கும் தன்மையும், யாப்பு மற்றும் இசைக்குப் பொருத்தமுற இருக்கும் தன்மையும் அவரால் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். எடுத்துக்காட்டாக,

“இனிச் சிலர் “எழுவாய் வேற்றுமை பெயர் தோன்று நிலையே” என்பதற்கு “வேற்றுமைப் பெயர்” எனப் பாடங்கொண்டு எழுவா யென்பதற்கு வாக்கியத்தின் முதற்கண் நிற்பது (வினை முதல்) என்றாதல், கருத்தாவென்றாதல் பொருள் கொள்ளின் பெயராகிய வேற்றுமை வாக்கிய முதற்கட்டோன்று நிலையுடையது என்றாயினும் பெயர் வேற்றுமை கருத்தாப் பொருளில் தோன்று நிலையுடையது என்றாயினும் பொருள் கொண்டு விடலாம் என்கின்றார். இவ்வாறு பொருள் கொள்வது சூத்திரப் போக்கிற்குப் பொருத்தமின்மையொடு சூத்திரமும் இசையிற் பிறழுகின்றது. இசையிற் பிறழாமாற்றைச் செவி கருவியாக உணர்ந்து கொள்க” (கணேசையர், சி., 1955: 109).

எனும் உரைவிளக்கப் பகுதியைக் காட்டலாம்.

கணேசையர் வெளியிட்ட தொல்காப்பியப் பதிப்புகள் நான்கினுள்ளும், பொருள் - பேராசிரியம் பதிப்பிலேயே ஏனைய மூன்று பதிப்புகளை விடவும் மிகுதியான பாடவேறுபாடுகள் சுட்டப் பெற்றுள்ளன. இப் பதிப்பில் மட்டும், 269, 312, 421, 426, 444, 445, 474, 489, 553, 587 ஆம் இலக்க நூற்பாக்களுக்கான பாடவேறுபாடுகள் கணேசையரால் தரப்பட்டுள்ளன.

(எ-டு)

“269. இவையு முளவே யவையலங் கடையே.”

உரைவிளக்கம்:

“அவையும் என்னும் பாடம் இவையுமென்றிருப்பதே பொருத்தம். “அவை யல்லாதவிடத்து இவையுமுள” எனப் பின்வருமுரையையு நோக்குக. அன்றியும் வருஞ் சூத்திரத்து அவதாரிகையை நோக்குக. “அவையுமுளவே யவை யலங்கடையே” என்பது இளம்பூரணர் தம்முரைக்கேற்பக் கொண்ட பாடம். அவர் இதற்குக்கொண்டவுரை

பாடவேறுபாடு
களைத்
தீர்மானிக்கும்
பொழுது,
பல்வேறு
செய்திகளையும்
ஆய்ந்து,
பொருத்தமான
காரணத்தின்
அடிப்படை
யிலேயே
கணேசையர்
சரியான
பாடங்களை
முன்மொழிந்
துள்ளார்
எனலாம்.

இங்கு, உரையை
நோக்கியும்,
அடுத்த
நூற்பாவின்
அவதாரிகையை
நோக்கியும்,
வழக்காறு
நோக்கியும்
சரியான
பாடத்தைக்
கணேசையர்
தீர்மானித்
துள்ளார்.

யாவது: அவையலங்கடை - நடுவணைந்திணையல்லாத கைக்கிளைப் பொருட்கண், - அவையமுள மேற்கொள்ளப்பட்ட புகுமுகம் புரிதன் முதலாயினவுமுள என்பது. இவ்வரையில் அவை என்றது மேற்கூறிய மெய்ப்பாடுகளைக் குறிக்கின்றது. பேராசிரியருரையில் அவை மேல்வருஞ் சூத்திரப்பொருளைச் சுட்டுவதாகக் கொள்ளவேண்டும். மேல்வருவனவற்றை அவை என்று சுட்டல் வழக்காறன்மையின் இவை என்ற பாடமே பொருத்தம். இவை என்பது அவை என வேறுபாடுணராதாரால் திருத்தி எழுதப்பட்டது.” (கணேசையர், சி., 1943: 56)

இங்கு, உரையை நோக்கியும், அடுத்த நூற்பாவின் அவதாரிகையை நோக்கியும், வழக்காறு நோக்கியும் சரியான பாடத்தைக் கணேசையர் தீர்மானித்துள்ளார். பேராசிரியரும் இளம்பூரணரும் “அவை” என்ற பாடத்தையே கொண்டிருப்பினும், அவர்கள் அந்தப் பாடத்திற்கு வேறு வேறு பொருளே உரைக்கின்றனர் என்று கணேசையர் அப்பொருள்களைச் சுட்டிக் காட்டுவது, இவர் எத்துணைத்தூரம் நுட்பமாகப் பாடவேறு பாட்டாய்வில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

நூற்பாக்களுக்கான பாடவேறுபாடுகள் மட்டுமல்லாமல், பேராசிரியர்தம் உரைப்பகுதியிற் கூட, பாடவேறுபாடுகள் சுட்டப்பெற்றுள்ளன. இவ்வகையில் 109ஆம் மற்றும் 159 ஆம் இலக்க நூற்பாக்களுக்கான உரைப்பகுதிகளில் பாடவேறுபாடுகள் கணேசையரால் காட்டப் பெற்றுள்ளன.

பாடவேறுபாடுகளைப் பெரும்பான்மையும் தமது உரை விளக்கங்களிலேயே அடிக்குறிப்புகள் மூலம் தெரிவிப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ள கணேசையர், பேராசிரியம் பதிப்பில், “சில பாடபேதக் கருத்து” எனும் தலைப்பில் பாடவேறுபாடுகள் சிலவற்றை வழங்கியுள்ளார். இப்பகுதி “பிழைதிருத்தம்” எனும் பகுதியைத் தொடர்ந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு அவராலே தரப்பட்டுள்ள ஒருசில பாடவேறுபாடுகள் பின்வருமாறு: (எ - டு)

பக்	வரி		
ஙக	உ	நிதிமேனிற்ற மரம்	- சி.வை., S. கனக. பதி.,
		நிதிமேனிற்ற மனம்	- ச. பவா.
		நதிமேனிற்ற மரம்	என்றுமிருந்திருக்கலாம்.
ஙக	கஎ	அடுத்த மார்பு	- சி.வை., ச.பவா, எஸ்.கனக. பதிப்பு.
		வடுத்த மார்பு	என்றுமிருந்திருக்கலாம்.
			இளம்பூரணருரையுதாரணம்
			நோக்கியுணர்க (கணேசையர், சி.,
			ஆண்டு: XXIV)

தமக்குக் கிடைத்த ஏட்டுச்சுவடிகளில் இல்லாத போதுங்கூட சில நூற்பாக்களுக்கான பாடங்கள் இவ்வாறு இருந்திருக்கலாம் எனக் கணேசையர் கருதியுள்ளார். தமது தொடர்ச்சியான கற்பித்தல் அனுபவத்தினாலும், நுண்மாண் நுழைபுலத்தினாலும் இவ்வாறு இவர் சில பாடத் திருத்தங்களை ஊகங்களாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தாம் கருதுவது போல நூற்பாக்கள் அமைந்திருந்தால் பொருள் விளக்கம் மேலும் சிறக்குமென்பது கருதியே கணேசையர் இவ்வாறு ஊகங்களாகப் பாடவேறுபாடுகளைத் தெரிவித்துள்ளார்.

எனினும், பின்னாளில் கிடைக்கப் பெற்ற சுவடிகள் சிலவற்றில் முன்பு கணேசையர் ஊகங்களாகத் தெரிவித்த பாடவேறுபாடுகள் அவர் தெரிவித்துள்ளபடியே அமைந்திருக்கின்றன. இவ்வாறு கணேசையர் ஊகங்களாக வெளிப்படுத்திய பாடங்களே, சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் காணப்பெறுகின்றமையானது, கணேசையர் எத்துணைத்தூரம் ஆழமாகத் தொல்காப்பியத்தைக் கற்றுள்ளார் என்பதனையே வெளிப்படுத்திக் காட்டுகின்றது. கணேசையரின் இக்குறிப்புகள், இவரின் நேரிய பாடவேறுபாட்டு ஆய்வுநெறியைப் புலப்படுத்துவதனைப் பிற்கால ஆய்வாளர்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர்.

“நண்டுந் தும்பியும் நான்கறிவினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே” - 3-9-31 இதில் “நண்டு” என்பதை இளம்பூரணரும் பேராசிரியரும் பாடமாகக் கொண்டுள்ளனர். “வண்டுந் தும்பியும்” என்று பாடமிருந்திருக்கலாம் போலும். நன்னூலார் அவ்வாறு கொள்வர். நச்சினார்க்கினியரும் அவ்வாறு கொண்டனரென்பது பெரும்பாண். 183 ஆம் அடியுரையாலறியலாம்” என எழுதுகிறார். இவருடைய தொல்காப்பியப் பயிற்சி மிகத்தெளிவாக இதன் மூலம் தெரிகிறது. இதற்குத் துணையாகத் தொல்காப்பிய மூலச்சுவடி எண் 73 இல் “வண்டு” என்பதே பாடமாக உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.” (சுப்பிரமணியன், ச.வே., 1992:120).

என, “தொல்காப்பியப் பதிப்புகள்” நூலில் ச.வே. சுப்பிரமணியன் கூறுகின்ற குறிப்பு இவ்விடத்தில் சிந்திக்கத்தக்கது.

இவ்வாறு, “ஊரும் பெயரு முடைத் தொழிற் கருவியும் யாருஞ் சார்த்தி யவையவை பெறுமே” (3-9-74) எனும் நூற்பாவில் காணப்பெறும் “பெறுமே” என்பதனைக் கணேசையர் “பெறுப” என இருந்திருக்கலாம் எனக் கருதியுள்ளார். இவ்வாறு அவர் கருதுவதற்கு “அவை பெறுப என்றவாறு” எனப் பேராசிரியர் உரை வரைந்திருப்பதே காரணமாகும். எனினும், இப்பாடத்தைக் கணேசையர் உறுதிபடக் கூறவில்லை. “இளம்பூரணரும் “பெறும்” என்றே பாடங்கோடலின் இது ஆராயத்தக்கது” (சுப்பிரமணியன், ச.வே., 1992:120) என்றே அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தாம் கருதுவது போல நூற்பாக்கள் அமைந்திருந்தால் பொருள் விளக்கம் மேலும் சிறக்குமென்பது கருதியே கணேசையர் இவ்வாறு ஊகங்களாகப் பாடவேறுபாடுகளைத் தெரிவித்துள்ளார்.

தமக்குக்
கிடைத்த
சுவடிகளில்
இல்லாத
நிலையிலும்,
கணேசையர்
ஊகங்களாகத்
தெரிவித்த
பாடவேறு
பாடுகள், பின்பு
கிடைக்கப்பெற்ற
சுவடிகள் மூலம்
உறுதிப்படுத்தப்
பட்டிருப்பதாவது,
கணேசையரின்
நிரம்பிய
தொல்காப்பியப்
பயிற்சியை
உறுதி
செய்கின்றது.

ஆனால், அவர் ஊகித்தபடி தொல்காப்பிய மூலச்சுவடி எண் 115 இல் “பெறுபு” என்பதே பாடமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது என்பது கருத்த்தக்கது. தமக்குக் கிடைத்த சுவடிகளில் இல்லாத நிலையிலும், கணேசையர் ஊகங்களாகத் தெரிவித்த பாடவேறுபாடுகள், பின்பு கிடைக்கப்பெற்ற சுவடிகள் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாவது, கணேசையரின் நிரம்பிய தொல்காப்பியப் பயிற்சியை உறுதி செய்கின்றது.

கணேசையரின் தொல்காப்பியப் பதிப்பு வரிசையில் நிறைவாக வெளிவந்த, பொருள் நச்சினார்க்கினியருரைப் பதிப்பில் 23ஆம் 87ஆம் இலக்கச் சூத்திரங்களுக்குப் பாடவேறுபாடுகள் கணேசையரால் சுட்டப் பெற்றுள்ளன. இதேபோன்று, நச்சினார்க்கினியர் உரைப் பகுதிக்கான தொரு பாடவேறுபாடு 8ஆம் சூத்திர உரைப்பகுதியில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

மேற்கண்டவற்றின் மூலம், பாடவேறுபாட்டு ஆய்வில் கணேசையர் எவ்வளவு தூரம், நேரிய அறிவோடும் ஆய்வு நோக்கோடும் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம். எனினும், பழைய சுவடிகள் மற்றும் பதிப்புகளுக்கு மாறாகக் கணேசையர் கொண்ட புதிய பாடங்கள் சில, என்ன காரணங்களுக்காக அவ்வாறு கொள்ளப்பட்டன என்பது குறித்து முழுமையான விளக்கம் கிட்டவில்லையென ஆய்வாளர்கள் குறித்திருப்பதும் இங்கே கருத்த்தக்கது.

“வினையியல் ‘முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி’ என்ற 25 ஆம் நூற்பாவில், ‘பிரிவு’ என்ற சொல்லை இளம்புரணர் பாடமாகக் கொண்டுள்ளார். ‘பிரிவு’ என்பது நச்சர் பாடமாக உள்ளது. சேனாவரையர் முதற்பதிப்புப் பாடங்களாக (1868: 1868 -) நச்சர் போன்று ‘பிரிவு’ என்பதே காணப்பெறுகின்றது. ஆயின் 1923 - க்குப் பின் வந்த கழகப் பதிப்பிலும் கணேசையர் பதிப்பிலும் ‘பிரிவு’ ‘திரிவு’ ஆகின்றது.” (சுப்பிரமணியன், ச.வே., 1992:77)

என்கிறார் ச.வே. சுப்பிரமணியன். இவ்வாறு ‘திரிவு’ என்ற பாடம் கொள்ளப்படுவதற்கான பொருத்தப்பாடுகள் குறித்தோ, அல்லது, எந்தச் சுவடியிலிருந்து இப்பாடம் பெறப்பட்டது என்னும் தகவல் குறித்தோ கணேசையர் பதிப்பில் எச்செய்தியும் இல்லை. இத்தகைய இடங்களிற் கூட கணேசையர் வேறுபட்ட பாடத்தைக் கொண்டமைக்கான காரணங்களை வழங்கியுதவியிருப்பின், கற்போர்க்கு அவை மேலும் பயனை நல்கியிருக்குமெனச் சொல்லலாம்.

பின்னைய கல்வியாளர்களுக்கு இவ்விதம் கணேசையரின் பாட வேறுபாட்டுக் குறிப்புகள் உசாத்துணையாக விளங்குமாற்றைக் கணேசையரின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவரான குமாரசுவாமிப் புலவரின் மகனார் கு. அம்பலவாணபிள்ளை பின்வருமாறு தெரிவித்துள்ளார்:

“தொல்காப்பியத்துக்குப் பல்வேறு ஆசிரியர்கள் கண்ட உரைகளை யெல்லாம் நன்கு ஒப்புநோக்கி யாராய்ந்ததன் பேறாக, எத்தனையோ புதிய விளக்கங்கள், திருத்தங்கள், பாடபேதங்கள் என்பவற்றைக் கண்டு கொள்ளக் கூடியவராயினர். இவைகள் யாவும் இந்நூலைக் கற்போர்க்கெல்லாம் மிக்க உசாத்துணையாகக் கூடியன.” (அம்பலவாணப்பிள்ளை, கு., 1960: 38-39)

இவ்வாறு, மரபுத்தமிழறிஞர் ஒருவர், கணேசையரின் பாடவேறுபாட்டுக் குறிப்புகளின் சிறப்பினைக் கூறியிருக்கிறார். நவீன கல்வியாளர்களும், கணேசையரின் பாடவேறுபாட்டுக் குறிப்புகள் ஆய்வு நோக்கோடு அமைந்துள்ளன என்பதை எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர்.

“கணேசையர் குறிப்பிடும் பாடபேதங்களும், பாடபேதம் பற்றிய விளக்கங்களும் மூலபாடத் திறனாய்வுத்துறைக்கு வலுவளிப்ப தோடு ஈழத்து உரைமரபின் செழுமையையும் காட்டி நிற்கின்றன எனலாம்.” (சிவலிங்கராஜா, எஸ்., 2002: XXIV)

என்று எஸ். சிவலிங்கராஜா எடுத்துக்கூறுவது இவ்விடத்தில் நோக்கத் தக்கது. மேலும்,

“... அதேநேரத்தில் சுவடிகளுக்கு இடையேயான பாடவேறுபாடு களையும் நுட்பமாக ஆராய்ந்து சரியானவற்றைக் குறிப்பிட்டு அதற்கான விளக்கங்களையும் கொடுத்தார். இன்றுவரை இந்த விளக்கங்களை விஞ்சக் கூடிய எதனையும் யாரும் தரவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.” (வேல்சாமி, பொ., 2009: 16)

என பொ. வேல்சாமி கூறுகின்ற குறிப்பும், பிற்கால நவீன தமிழ்க் கல்வியாளர்களும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையில், ஆய்வு நோக்கோடு கணேசையர் பாட வேறுபாட்டுக் குறிப்புகளை வழங்கியுள்ளமையை உறுதி செய்கிறது.

முடிவுரை

ஒரு பதிப்பாசிரியன், தாம் பதிப்பிக்கவென எடுத்துக்கொண்ட நூலின் பல பிரதிகளிலும் வேறுபட்ட பாடங்கள் காணப்படுமாயின், இவற்றுள் சரியானதைத் தீர்மானிக்க வல்லனாக இருத்தல் சிறப்பானதாகும். இத்தகைய செயற்பாட்டுக்குக் கல்வியும் நுண்ணறிவும் ஆய்வு நுட்பமும் அவசியமானவையாகும்.

இவ்வாறு, நுண்ணறிவும் ஆழ்ந்த இலக்கண ஆராய்ச்சித்திறனும் கொண்டிருந்த கணேசையரின் பாடவேறுபாட்டுக்குறிப்புகளுடன் கூடிய தொல்காப்பியப் பதிப்புகள், ஆழ்நோக்குப் பதிப்புகளாக இலக்கண உலகில் மிகுந்த புகழ் பெற்றுள்ளன.

நவீன கல்வியாளர் களும், கணேசையரின் பாடவேறுபாட்டுக் குறிப்புகள் ஆய்வு நோக்கோடு அமைந்துள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

நுண்ணறிவும் ஆழ்ந்த இலக்கண ஆராய்ச்சித் திறனும் கொண்டிருந்த கணேசையரின் பாடவேறுபாட்டுக் குறிப்புகளுடன் கூடிய தொல்காப்பியப் பதிப்புகள், ஆழ்நோக்குப் பதிப்புகளாக இலக்கண உலகில் மிகுந்த புகழ் பெற்றுள்ளன.

பாடவேறு
பாடுகள் குறித்த
கணேசையரின்
தரவுகளும்
விளக்கங்களும்
பின்னைய
ஆய்வாளர்
களுக்கும்,
தொல்காப்பியப்
பதிப்பாசிரியர்
களுக்கும் மிக
முக்கியமான
தரவுகளாக
விளங்கியுள்ளன.

நூலின் ஏனைய பகுதிகளோடு முரண்பாடற்றதாகவும் மூலநூலின் பிறப்பகுதிகளோடு நடை முதலிய கூறுகளால் ஒன்றுபடுவதாகவும் விளங்கும் பாடங்களை நீண்ட ஆராய்ச்சிக்குப் பின், மூல பாடங்களாகக் கணேசையர் தீர்மானித்துள்ளார்.

கிடைத்த ஏட்டுப்பிரதிகளின் அடிப்படையில் மூலபாடத்தைத் தீர்மானிக்க முடியாதபோது, சில ஊகங்களை கணேசையர் தெரிவித்துள்ளார். பின்னாளில் கிடைக்கப் பெற்ற சுவடிகள் சிலவற்றில் முன்பு கணேசையர் ஊகங்களாகத் தெரிவித்த பாடவேறுபாடுகள் அவர் தெரிவித்துள்ளபடியே அமைந்திருக்கின்றன. இது, தொல்காப்பியப் பிரதியில் கணேசையர் எத்துணைதாரம் ஆழங்கால் பட்டிருந்தார் என்பதைக் காட்டுகின்றது.

பாடவேறுபாடுகள் குறித்த கணேசையரின் தரவுகளும் விளக்கங்களும் பின்னைய ஆய்வாளர்களுக்கும், தொல்காப்பியப் பதிப்பாசிரியர்களுக்கும் மிக முக்கியமான தரவுகளாக விளங்கியுள்ளன.

மேலைத்தேயக் கல்வித்துறைகளுள் ஒன்றான மூலபாடத்திறனாய்வு / பாட விமரிசனம் என்னும் துறையைக் கற்றறிந்தவர் அல்லர் என்ற போதும், மரபுத் தமிழறிஞரான கணேசையர் நேரியமுறையில் நடுநிலையோடு வெளிப்படுத்திய பாடாந்தரங்காணல் குறிப்புகள், நவீன பாடவேறுபாட்டு ஆய்வு நெறிமுறைகளோடு ஒத்துச்செல்லுகின்றன.

உசாதுணை

கோபாலய்யர், டி.வி., 1991, “பதிப்பு நெறிமுறைகள்”, பதிப்பு நெறிமுறைகள், தஞ்சை: சரசுவதி மகால் வெளியீடு.

செந்தமிழ் - முப்பதாந்தொகுதி, 1931, “சேனாவரையருரைப் பதிப்புப் பிழைதிருத்தமும்”, மதுரை: தமிழ்ச் சங்கம்.

கணேசையர், சி. 1955 (இரண்டாம் பதிப்பு), (ப.ஆ.), சொல்லதிகார மூலமும் சேனாவரையருரையும், , சன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்.

கணேசையர், சி. 1937 (முதற் பதிப்பு), (ப.ஆ.), எழுத்ததிகார மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும், சன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்.

கணேசையர், சி., 1943, (ப.ஆ.), பொருளதிகாரம் (இரண்டாம் பாகம்) பின்னான்கியல்களும் பேராசிரியமும், சன்னாகம்: திருமகள் அழுத்தகம்.

சுப்பிரமணியன், ச.வே., 1992, தொல்காப்பியப் பதிப்புகள், சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.

அம்பலவாணபிள்ளை, கு., 1960, “ஐயரும் புலவரும்”, கணேசையர் நினைவுமலர், , குரும்பசிட்டி: ஈழகேசரிப் பொன்னையா நினைவு வெளியீட்டு மன்றம்.

சிவலிங்கராஜா, எஸ்., 2002 (ப.ஆ.) அகநானூறு களிற்றுயானை நிரை கணேசையர் உரை.

வேல்சாமி, பொ., 05.07.2009, “தொல்காப்பிய ஆசான் யாழ்ப்பாணம் சி. கணேசையர்” ரூயிறு தினக்குரல், கொழும்பு.